

Niedziela misyjna w parafii pw. Chrystusa Króla w Krakowie, Zaskale 1

2. niedziela Adwentu, Rok A, Mt 3, 1-12

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, Łk 1,26-38

II Niedziela Adwentu Rok A

Z Ewangelii według św. Mateusza

Jan Chrzciciel przygotowuje drogę Panu.

W owym czasie wystąpił Jan Chrzciciel i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa: «Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie». Do niego to odnosi się słowo proroka Izajasza, gdy mówi: «Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego». Sam zaś Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a jego pokarmem była szarańcza i miód leśny. Wówczas ciągnęły do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nad Jordanem. Przyjmowano od niego chrzest w rzece Jordanie, wyznając przy tym swe grzechy. A gdy widział, że przychodzi do chrztu wielu spośród faryzeuszów i saduceuszów, mówił im: «Plemię żmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem? Wydajcie więc godny owoc nawrócenia, a nie myślcie, że możecie sobie mówić: "Abrahama mamy za ojca", bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi. Już siekiera do korzenia drzew jest przyłożona. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone. Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia; lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów. On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w ręku i oczyści swój omlot: pszenicę zbierze do spichrza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym». (Lekcjonarz T. I)

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP

Z Ewangelii według św. Łukasza

Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami». Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to

pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła Maryja: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa». Wtedy odszedł od Niej anioł. (Lekcjonarz T. VI)

Homilia

ADWENTOWE WEZWANIE DO NAWRÓCENIA

Dziś obchodzimy Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Co oznacza to święto? Bóg wybrał przed wiekami Maryję, aby była Matką Jego Syna Jezusa Chrystusa. Ze względu na Jej przyszłe Boże macierzyństwo, a także dla zasług Chrystusa, obdarzył Maryję szczególnym przywilejem, zachowując Ją od wszelkiej skazy grzechu oraz obdarzając Ją pełnią łaski, jak słyszymy w „pozdrowieniu anielskim”: „Zdrowa bądź Maryjo, pełna łaski, Pan z Tobą...”. Dzięki Bożemu działaniu Maryja stała się godnym przybytkiem dla Wcielonego Słowa – Bożego Syna. Za sprawą Bożego wybrania Niepokalana Dziewica zajmuje pierwsze miejsce wśród wszystkich stworzeń. Ona jest jedynym świętym i niepokalanym stworzeniem w pełnym tego słowa znaczeniu. Od Niej zaczyna się historia zbawienia i Ona sama współpracuje w niej, dając światu Tego, który zbawi ludzi.

Czas Adwentu to czas przygotowań do Bożego Narodzenia, przez które Kościół czci i wspomina tajemnicę, jaka dokonała się przed wiekami: tajemnicę Wcielenia, pierwszego przyjścia Syna Bożego w ludzkiej postaci. Obchodząc pamiątkę tego historycznego przyjścia, jednocześnie oczekujemy na drugie przyjścia Jezusa, które nastąpi na końcu czasów, u kresu dziejów ludzkości.

Wezwanie do nawrócenia

Liturgia drugiej niedzieli Adwentu ukazuje nam Jana Chrzciciela, największego i zarazem ostatniego z proroków Starego Testamentu. Jest on prorokiem, który bezpośrednio

wskazał na Jezusa Chrystusa jako oczekiwanego Mesjasza: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata” (J 1,29). Jednak zanim wskazał na Chrystusa – Mesjasza, wzywał do nawrócenia: „W owym czasie wystąpił Jan Chrzciciel i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa: «Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie»” (Mt 3,1-2). Jan Chrzciciel nie tylko słowem, lecz także przez własny surowy styl życia nawoływał do pokuty i nawrócenia. Wskazywał przy tym sposób, w jaki należy przygotować się na przyjście Mesjasza: przez zerwanie z grzesznym życiem, wyzbycie się starych nałogów, pokutę. Przychodzili do niego ludzie z całej okolicy, z Jerozolimy, z Judei oraz terenów nad Jordanem (por. Mt 3, 5). Chcieli go zobaczyć, słuchać jego słów i na znak pokuty przyjąć „od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając przy tym swe grzechy” (Mt 3,6). Przychodziło bardzo wielu, nawet faryzeusze i uczeni w piśmie. Nawracali się jednak nieliczni: ci, którzy uwierzyli, że „bliskie jest królestwo niebieskie” (Mt 3,2).

Nasze nawrócenie

Słowa wezwania do nawrócenia skierowane są także do każdego z nas. „Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego” (Mt 3,3b), dla Tego, który już jest obecny wśród nas. Chrystus przychodzi do nas, aby nas zbawić. Czego oczekuje od nas? Nawrócenia, zmiany dotychczasowego życia i przemiany serca. Ojciec Święty Franciszek przypomina nam o konieczności nawrócenia, które – jak mówi w adhortacji apostołskiej „Radość Ewangelii” – „przywraca radość wiary oraz pragnienie zaangażowania się w Ewangelię” (nr 14). Owa konieczność nawrócenia odnosi się oczywiście do wszystkich, którzy należą do Kościoła.

Z czego mamy się nawrócić? „Nawrócenie chrześcijańskie domaga się, byśmy rozważyli «w pierwszym rzędzie to, co dotyczy ładu społecznego i realizacji dobra wspólnego»” – mówi Papież w przytaczanej adhortacji (nr 182). Pan chce naszego nawrócenia, chce, byśmy w naszym życiu kierowali się Jego logiką – logiką służby, miłości i wiary. Byśmy czynili miłosierdzie. Następna rzecz wymagająca poprawy, którą wymienia Ojciec Święty, to mówienie źle o innych, o ich wadach i słabościach, osądzanie bliźnich i „plotkowanie”. Ci, którzy tak czynią – podkreśla Papież – są hipokrytami, bo nie mają odwagi, by spojrzeć na własne błędy. Taka postawa wymaga szybkiego nawrócenia. Każde plotkowanie jest występkiem – zaznacza Papież Franciszek. Nie ma „niewinnych plotek”. Język zaś ma chwalić Boga. Kiedy mówimy źle o bracie czy siostrze, to zabijamy w nich „obraz Boga”.

Bądźcie miłosierni

Nawrócić się to także stać się miłosiernym, okazywać miłosierdzie. „Nikt nie może mówić, że stoi z dala od ubogich, ponieważ jego życiowe wybory wiążą się ze skupieniem uwagi na innych sprawach.[...] Chociaż ogólnie można powiedzieć, że powołaniem oraz misją wiernych świeckich jest przemienianie różnych rzeczywistości ziemskich, aby wszelka działalność ludzka była przemieniona przez Ewangelię, nikt nie może się czuć zwolniony z troski o ubogich i o sprawiedliwość społeczną: «Nawrócenia duchowego, żywej miłości Boga i bliźniego, troski o sprawiedliwość i pokój, ewangelicznego traktowania ubogich i ubóstwa wymaga się od wszystkich»” – mówi Papież Franciszek w cytowanej adhortacji (nr 201).

W drugą niedzielę Adwentu w Polsce obchodzony jest dzień modlitwy i pomocy Kościołowi na Wschodzie. Celem tych obchodów jest wsparcie Kościoła katolickiego w krajach Europy Wschodniej, w Rosji i Azji Środkowej. Polska jest bezpośrednim lub pośrednim sąsiadem Kościoła na Wschodzie. Stanowi to dla nas zobowiązanie do zainteresowania się losem katolików na Wschodzie. Znaczna ich część ma przecież polskie korzenie. Obecnie Kościołowi katolickiemu na Wschodzie służy 250 kapłanów diecezjalnych, 410 kapłanów zakonnych, ponad 550 siostr zakonnych oraz 29 braci zakonnych i kilkanaście osób świeckich z Polski.

Co roku w drugą niedzielę Adwentu w polskich parafiach zbierane są ofiary na pomoc Kościołowi na Wschodzie. Przeznaczone są one na zakup naczyń i szat liturgicznych, wsparcie w pokryciu kosztów związanych z remontami odzyskanych budynków sakralnych czy z budową nowych obiektów kościelnych. Posługujący na Wschodzie duszpasterze, bracia i siostry zakonne otrzymane wsparcie przeznaczają również na stołówki, sierocińce, organizację rekolekcji młodzieżowych, pielgrzymek oraz wakacyjnych spotkań z Bogiem dla dzieci i młodzieży, a także na pomoc osobom potrzebującym i starszym. (zob. http://episkopat.pl/informacje_kep/4759.0,XIII_Dzien_modlitwy_i_pomocy_materialnej_Kosciolowi_na_Wschodzie.prn).